

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2015/62

av 10. oktober 2014

om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til uvektet kapitalandel

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 456 nr. 1 bokstav j), og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Fra og med 1. januar 2015 skal institusjoner offentliggjøre uvektet kapitalandel beregnet i samsvar med artikkel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013, og før nevnte dato har Kommisjonen myndighet til å vedta en delegert rettsakt som endrer engasjementmålet og kapitalmålet for beregning av uvektet kapitalandel, med henblikk på å avhjelpe eventuelle mangler som er påvist på grunnlag av institusjonenes rapportering.
- 2) Det er konstatert forskjeller i rapporterte uvektede kapitalandeler som omhandlet i artikkel 429 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 på grunn av institusjonenes ulike fortolkninger av motregningen av sikkerhet i forbindelse med verdipapirfinansierings- og gjenkjøpstransaksjoner. Disse forskjellene i fortolkning og rapportering er blitt bekreftet etter analyserapporten offentliggjort 4. mars 2014 av Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA).
- 3) Ettersom bestemmelsene i forordning (EU) nr. 575/2013 gjenspeiler dem i Basel-standardene, er løsningene for å avhjelpe manglene ved Basel-reglene også egnet til å avhjelpe tilsvarende mangler ved de relevante bestemmelsene i nevnte forordning.
- 4) Basel-komiteen vedtok 14. januar 2014 en revidert regeltekst om uvektet kapitalandel som særlig omfattet ytterligere målings- og motregningsordninger for gjenkjøps- og verdipapirfinansieringstransaksjoner. En tilpasning av bestemmelsene i forordning (EU) nr. 575/2013 om beregning av uvektet kapitalandel til internasjonalt anerkjente regler bør ta hensyn til institusjonenes ulike fortolkninger av motregningen av sikkerhet i forbindelse med verdipapirfinansierings- og gjenkjøpstransaksjoner, øke internasjonal sammenlignbarhet og skape like konkurransevilkår for institusjoner som er etablert i Unionen og utøver sin virksomhet internasjonalt.
- 5) Clearing gjennom sentrale motparter etter hovedmodellen som vanligvis brukes i Unionen, forårsaker en dobbelttelling av uvektet kapitalandel i engasjementmålet for en institusjon som fungerer som clearingmedlem.
- 6) Clearing av verdipapirfinansieringstransaksjoner, særlig gjenkjøpstransaksjoner, gjennom kvalifiserte sentrale motparter kan gi fordeler som multilateral motregning og robuste prosesser for håndtering av sikkerhet, noe som styrker den finansielle stabiliteten. Det bør derfor være tillatt å motregne kontantfordringer og kontantgjeld for gjenkjøpstransaksjoner og omvendte gjenkjøpstransaksjoner gjennom samme kvalifiserte sentrale motpart.
- 7) Gjenkjøpstransaksjoner som kan avsluttes når som helst med en avtalt oppsigelsesfrist, bør anses å være likeverdige med dem som har en eksplisitt løpetid lik oppsigelsesfristen, og «samme eksplisitte dato for endelig oppgjør» bør derfor anses for å være oppfylt, slik at denne typen transaksjoner er berettiget til motregning av kontantfordringer og kontantgjeld for gjenkjøpstransaksjoner og omvendte gjenkjøpstransaksjoner med samme motpart.
- 8) Revidert uvektet kapitalandel bør gi til et mer nøyaktig mål på gjeldsgrad og bør fungere som en forholdsmessig begrensning av oppbygning av gjeldsgrad i institusjoner etablert i Unionen.
- 9) Rapportering av uvektet kapitalandel på et bestemt tidspunkt på slutten av den kvartalsvise rapporteringsperioden, snarere enn rapportering på grunnlag av et tremåneders gjennomsnitt, gir en bedre tilpasning av uvektet kapitalandel til solvensrapporteringen.

⁽¹⁾ EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1.

- 10) Bruk av nominelle bruttobeløp for skriftlig kredittbeskyttelse utstedt av en institusjon gjenspeiler gjeldsgraden på en mer hensiktsmessig måte enn bruk av markedsverdimetoden for disse instrumentene.
- 11) Konsolideringsområdet for å beregne uvektet kapitalandel bør tilpasses det lovbestemte konsolideringsområdet som brukes for å fastsette de risikoveide kapitaldekningene.
- 12) Endringene som innføres ved denne forordning bør gi bedre sammenlignbarhet av uvektet kapitalandel som offentliggjøres av institusjonene, og dette bør bidra til å unngå at markedsdeltakerne villedes med hensyn til institusjonenes reelle gjeldsgrad. Denne forordning bør derfor tre i kraft snarest mulig.
- 13) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor endres —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EU) nr. 575/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 429 skal lyde:

«Artikkel 429

Beregning av uvektet kapitalandel

1. Institusjonene skal beregne uvektet kapitalandel etter metoden som er angitt i nr. 2–13.
2. Uvektet kapitalandel skal beregnes som en institusjons kapitalmål dividert med institusjonens samlede engasjementsmål og uttrykkes i prosent.

Institusjonene skal beregne uvektet kapitalandel på referansedatoen for rapportering.

3. Ved anvendelsen av nr. 2 skal kapitalmålet være kjernekapitalen.
4. Det samlede engasjementsmålet skal være summen av engasjementsverdiene av
 - a) eiendeler nevnt i nr. 5, med mindre de er fratrukket ved fastsettelsen av kapitalmålet omhandlet i nr. 3,
 - b) derivater nevnt i nr. 9,
 - c) tillegg for motpartskredittrisiko for gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin, herunder slike som er utenfor balansen nevnt i artikkel 429b,
 - d) poster utenfor balansen nevnt i nr. 10.
5. Institusjonene skal fastsette engasjementsverdien av eiendeler, unntatt kontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater, i samsvar med følgende prinsipper:
 - a) Med engasjementsverdien av eiendeler menes engasjementsverdien i samsvar med artikkel 111 nr. 1 første punktum.
 - b) Fysisk eller finansiell sikkerhet, garantier eller kredittrisikoreduksjon som er kjøpt, skal ikke anvendes for å redusere engasjementsverdien av eiendeler.
 - c) Lån skal ikke motregnes mot innskudd.
 - d) Gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin skal ikke motregnes.
6. Fra engasjementsmålet fastsatt i nr. 4 i denne artikkel kan institusjonene trekke fra de beløpene som er trukket fra ren kjernekapital i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav d).

7. Vedkommende myndigheter kan tillate at en institusjon i engasjementsmålet ikke inkluderer engasjementer som kan dra nytte av behandlingen fastsatt i artikkel 113 nr. 6. Vedkommende myndigheter kan gi slik tillatelse bare dersom alle vilkårene fastsatt i artikkel 113 nr. 6 bokstav a)–e) er oppfylt, og dersom de har gitt godkjenningen omhandlet i artikkel 113 nr. 6.

8. Som unntak fra nr. 5 bokstav d) kan institusjonene fastsette engasjementsverdien av kontantfordringer og -gjeld for gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin med samme motpart på nettogrunnlag bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Transaksjonene har samme eksplisitte dato for endelig oppgjør.
- b) Retten til å motregne gjeld til motparten med fordringer hos motparten har rettsvirkning i alle følgende situasjoner:
 - i) under normal forretningsvirksomhet,
 - ii) ved mislighold, insolvens og konkurs.
- c) Motpartene planlegger nettooppgjør eller samtidig oppgjør, eller så omfattes transaksjonene av en oppgjørsordning med et resultat som funksjonelt tilsvarer nettooppgjør.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav c) vil en oppgjørsordning gi et resultat som funksjonelt tilsvarer et nettooppgjør dersom nettoresultatet av kontantstrømmene fra transaksjonene i denne ordningen på oppgjørstidspunktet er lik det enkeltstående nettobeløpet ved et nettooppgjør.

9. Institusjonene skal fastsette engasjementsverdien av kontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater, herunder slike som ikke er balanseført, i samsvar med artikkel 429a.

10. Institusjonene skal fastsette engasjementsverdien av poster utenfor balansen, unntatt kontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater, gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin, i samsvar med artikkel 111 nr. 1. Institusjoner skal imidlertid ikke redusere disse postenes nominelle verdi ved spesifikke kredittrisikjusteringer.

Dersom en forpliktelse er knyttet til utvidelse av en annen forpliktelse, skal den laveste av de to konverteringsfaktorene som gjelder for den enkelte forpliktelsen, anvendes i samsvar med artikkel 166 nr. 9. Engasjementsverdien av lavrisikoposter utenfor balansen nevnt i artikkel 111 nr. 1 bokstav d) skal være underlagt en nedre grense som tilsvarer 10 % av den nominelle verdien.

11. En institusjon som er et clearingmedlem i en kvalifisert sentral motpart, kan utelukke fra beregningen av engasjementsmålet handelsengasjementer som gjelder følgende poster, forutsatt at disse handelsengasjementene er cleared hos den kvalifiserte sentrale motparten og samtidig oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 306 nr. 1 bokstav c):

- a) kontrakter oppført i vedlegg II,
- b) kredittderivater,
- c) gjenkjøpstransaksjoner,
- d) transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer,
- e) transaksjoner med lang oppgjørstid,
- f) utlånstransaksjoner med margin.

12. Dersom en institusjon som er et clearingmedlem hos en kvalifisert sentral motpart, gir garantier overfor den kvalifiserte sentrale motparten for ytelsen til en kunde som inngår direkte i derivattransaksjoner med den kvalifiserte sentrale motparten, skal den i engasjementsmålet inkludere det engasjementet som følger av garantien som et derivatengasjementet mot kunden, i samsvar med artikkel 429a.

13. Når nasjonale alminnelig anerkjente regnskapsprinsipper anerkjenner balanseføring av forvaltede eiendeler i samsvar med artikkel 10 i direktiv 86/635/EØF, kan disse eiendelene utelates fra det samlede engasjementsmålet for den uvektede kapitalandelen, forutsatt at de oppfyller kriteriene for ikke å bli anerkjent i henhold til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 39 i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002 og, dersom det er relevant, kriteriene for ikke-konsolidering i internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 10 i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002.

14. Vedkommende myndigheter kan gi en institusjon tillatelse til å unnta fra engasjementsmålet engasjementer som oppfyller alle følgende vilkår:

- a) De er engasjementer mot en enhet i offentlig sektor.

b) De behandles i samsvar med artikkel 116 nr. 4.

c) De oppstår som følge av innskudd som institusjonen er rettslig forpliktet til å overføre til enheten i offentlig sektor nevnt i bokstav a), med henblikk på finansiering av allmenntilgode investeringer.»

2) Nye artikler 429a og 429b skal lyde:

«Artikkel 429a

Engasjementsverdien av derivater

1. Institusjonene skal fastsette engasjementsverdien av kontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater, herunder slike som ikke er balanseført, i samsvar med metoden i artikkel 274. Institusjonene skal anvende artikkel 299 nr. 2 bokstav a) ved fastsettelsen av det potensielle framtidige kredittengasjementet for kredittderivater.

Når de fastsetter det potensielle framtidige kredittengasjementet for kredittderivater, skal institusjonene anvende prinsippene i artikkel 299 nr. 2 bokstav a) på alle sine kredittderivater, og ikke bare på dem som er oppført i handelsporteføljen.

Ved fastsettelse av engasjementsverdien kan institusjonene ta hensyn til virkningene av novasjonskontrakter og andre motregningsavtaler i samsvar med artikkel 295. Motregning på tvers av produkter får ikke anvendelse. Institusjoner kan imidlertid motregne innenfor produktkategorien nevnt i artikkel 272 nr. 25 bokstav c) og for kredittderivater når de er omfattet av en avtale om motregning på tvers av produkter nevnt i artikkel 295 bokstav c).

2. Dersom sikkerhetsstillelse som gjelder for derivatkontrakter, reduserer summen av eiendelene i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, skal institusjonene reversere denne reduksjonen.

3. Ved anvendelse av nr. 1 kan institusjonene trekke fra variasjonsmarginen som de har mottatt i kontanter fra motparten, fra den delen av engasjementsverdien som er gjeldende gjenanskaffelseskost, i den grad variasjonsmarginene, i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, ikke allerede er innregnet som en reduksjon av engasjementsverdien, og dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) For transaksjoner som ikke cleares gjennom en kvalifisert sentral motpart, skal kontanter mottatt av den mottakende motpart, ikke holdes atskilt.
- b) Variasjonsmarginen beregnes og utveksles daglig på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi av derivatposisjoner.
- c) Variasjonsmarginen mottatt i kontanter er i samme valuta som oppgjørsvaleten for derivatkontrakten.
- d) Variasjonsmarginen som utveksles, er det fulle beløpet som ville være nødvendig for fullt ut å eliminere markedsverdiengasjementet for derivatet, med forbehold om terskelen og minste overføringsbeløp som gjelder for motparten.
- e) Derivatkontrakten og variasjonsmarginen mellom institusjonen og motparten i kontrakten omfattes av én enkelt motregningsavtale som institusjonen kan behandle som risikoreducerende i samsvar med artikkel 295.

Dersom derivatkontrakten er omfattet av en kvalifiserende rammeavtale om motregning, menes med oppgjørsvaleten, ved anvendelse av første ledd bokstav c), enhver oppgjørsvaleten angitt i derivatkontrakten, i den gjeldende kvalifiserende rammeavtalen om motregning eller i vedlegget om kredittstøtte til den kvalifiserende rammeavtalen om motregning.

Dersom en institusjon i henhold til gjeldende regnskapsregelverk innregner variasjonsmarginen betalt i kontanter til motparten som en fordring, kan den utelukke denne eiendelen fra engasjementsmålet, forutsatt at vilkårene i bokstav a)–e) er oppfylt.

4. Ved anvendelse av nr. 3 skal følgende gjelde:

- a) Fradrag for mottatt variasjonsmargin skal begrenses til den delen av engasjementsverdien som er positiv gjeldende gjenanskaffelseskost.
- b) En institusjon skal ikke benytte variasjonsmarginen mottatt i kontanter til å redusere beløpet for det potensielle framtidige kredittengasjementet, herunder ved anvendelse av artikkel 298 nr. 1 bokstav c) punkt ii).

5. For skriftlige kredittderivater skal institusjonene, i tillegg til behandlingen fastsatt i nr. 1, inkludere i engasjementsverdien de effektive nominelle beløpene som de skriftlige kredittderivatene viser til, fratrukket eventuelle negative endringer i den virkelige verdien som er blitt innarbeidet i den rene kjernekapitalen med hensyn til det skriftlige kredittderivatet. Den engasjementsverdien som framkommer, kan reduseres ytterligere med det effektive nominelle beløpet til et kjøpt kredittderivat på samme referansenavn, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) For kredittderivater knyttet til én forpliktelse, må kjøpte kredittderivater være på et referansenavn som er *sidestilt* med eller underordnet den underliggende referanseforpliktelsen til det skriftlige kredittderivatet, og en kreditthendelse på den

overordnede referanseeiendelen skal medføre en kreditthendelse på den underordnede eiendelen.

- b) Dersom en institusjon kjøper beskyttelse for en gruppe av referansenavn, kan den kjøpte beskyttelsen motregnes mot solgt beskyttelse for en gruppe av referansenavn bare dersom gruppen av referanseenheter og underordningsnivået er identisk i begge transaksjoner.
- c) Den gjenværende løpetiden til det kjøpte kredittderivatet er lik eller lenger enn den gjenværende løpetiden til det skriftlige kredittderivatet.
- d) Ved fastsettelsen av den ytterligere engasjementsverdien for skriftlige kredittderivater skal det nominelle beløpet for kjøpte kredittderivater reduseres av eventuelle positive endringer i den virkelige verdien som er blitt innarbeidet i den rene kjernekapitalen med hensyn til det kjøpte kredittderivatet.
- e) For produkter som deles opp i transjer, er kredittderivatet som er kjøpt som beskyttelse, på en referanseforpliktelse som rangeres likt med den underliggende referanseforpliktelsen til det skriftlige kredittderivatet.

Dersom det nominelle beløpet for et skriftlig kredittderivat ikke blir redusert med det nominelle beløpet for et kjøpt kredittderivat, kan institusjonene trekke fra det individuelle potensielle framtidige engasjementet for dette skriftlige kredittderivatet fra summen av potensielle framtidige engasjementer fastsatt i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, sammenholdt med artikkel 274 nr. 2 eventuelt artikkel 299 nr. 2 bokstav a). Dersom det potensielle framtidige kredittengasjementet skal fastsettes i sammenheng med artikkel 298 nr. 1 bokstav c) punkt ii), kan PCE_{gross} reduseres med det individuelle potensielle framtidige engasjementet for skriftlige kredittderivater uten justering av NGR.

6. Institusjonene skal ikke redusere det skriftlige kredittderivatets effektive nominelle beløp dersom de kjøper kredittbeskyttelse gjennom en totalavkastningsbytteavtale og registrerer mottatte nettobetalinger som nettoinntekt, men ikke bokfører en eventuell motsvarende forringelse av verdien av det skriftlige kredittderivatet som gjenspeiles i den rene kjernekapitalen.

7. Når det gjelder kjøpte kredittderivater for en gruppe av referanseenheter, kan institusjonene innregne en reduksjon i henhold til nr. 5 på skriftlige kredittderivater for individuelle referansenavn bare dersom den kjøpte beskyttelsen er økonomisk likeverdig med det å kjøpe beskyttelse separat for hvert enkelt navn i gruppen. Dersom en institusjon kjøper et kredittderivat for en gruppe av referansenavn, kan den innregne en reduksjon for en gruppe av skriftlige kredittderivater bare dersom gruppen av referanseenheter og underordningsnivået er identisk i begge transaksjoner.

8. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkel kan institusjonene benytte metoden i artikkel 275 for å fastsette engasjementsverdien av kontrakter oppført i nr. 1 og 2 i vedlegg II bare dersom de også benytter denne metoden for å fastsette engasjementsverdien av disse kontraktene med sikte på å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92.

Når institusjonene anvender metoden fastsatt i artikkel 275, skal de ikke reduserer engasjementsmålet med beløpet for variasjonsmarginen mottatt i kontanter.

Artikkel 429b

Tillegg for motpartskredittrisiko for gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin

1. I tillegg til engasjementsverdien for gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin, herunder slike som er utenfor balansen i samsvar med artikkel 429 nr. 5, skal institusjonene i engasjementsmålet inkludere et tillegg for motpartskredittrisiko fastsatt i samsvar med nr. 2 eventuelt nr. 3 i denne artikkel.

2. Ved anvendelsen av nr. 1 for transaksjoner med en motpart som ikke er omfattet av en rammeavtale om motregning som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 206, skal tillegget (E_i^*) fastsettes for hver enkelt transaksjon i samsvar med følgende formel:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

der

E_i er den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter lånt ut til motparten i transaksjon i ,

C_i er den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter mottatt fra motparten i transaksjon i .

3. Ved anvendelsen av nr. 1 for transaksjoner med en motpart som er omfattet av en rammeavtale om motregning som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 206, skal tillegget (E_i^*) for disse transaksjonene fastsettes for hver enkelt avtale i samsvar med følgende formel:

$$E_i^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) \right\}$$

der

E_i er den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter lånt ut til motparten for transaksjonene omfattet av rammeavtale om motregning i,

C_i er den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter mottatt fra motparten omfattet av rammeavtale om motregning i.

4. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkel kan institusjonene bruke metoden angitt i artikkel 222, med forbehold om en nedre grense på 20 % for gjeldende risikovekt, for å fastsette tillegget for gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin, herunder slike som er utenfor balansen. Institusjonene kan bruke denne metoden bare dersom de også benytter den til å fastsette engasjementsverdien for disse transaksjonene med henblikk på å oppfylle kravene til ansvarlig kapital som fastsatt i artikkel 92.

5. Dersom en gjenkjøpstransaksjon bokføres som et regnskapsmessig salg i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, skal institusjonen reversere alle salgsrelaterte regnskapsposter.

6. Dersom en institusjon fungerer som agent mellom to parter i gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån og utlån av verdipapirer eller råvarer, transaksjoner med lang oppgjørstid og utlånstransaksjoner med margin, herunder slike som er utenfor balansen, gjelder følgende:

- a) Dersom institusjonen gir en kunde eller en motpart en godtgjøring eller en garanti begrenset til en eventuell differanse mellom verdien av verdipapiret eller kontantene som kunden har lånt ut, og verdien av sikkerheten som låntaker har stilt, skal den i engasjementsmålet inkludere bare tillegget fastsatt i samsvar med nr. 2 eventuelt nr. 3.
- b) Dersom institusjonen ikke gir noen av de involverte partene en godtgjøring eller en garanti, skal transaksjonen ikke inkluderes i engasjementsmålet.
- c) Dersom institusjonen er økonomisk eksponert for det underliggende verdipapiret eller kontantene i transaksjonen ut over engasjementet som er omfattet av tillegget, skal den også inkludere i engasjementmålet et engasjement lik det fulle beløpet for verdipapiret eller kontantene.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 10. oktober 2014.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President